ACTIVITATEA SPORTIVĂ, cît mai aproape de preocupările cotidiene ale studenţimii

Aflată permanent în centrul atenţiei factorilor răspunzători, activitatea sportivă a studenţilor a fost recent analizată în cadrul unei consfătuiri de lucru organizată sub egida Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului, Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport şi Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România, la care au luat parte şefii catedrelor de educaţie fizică şi sport din toate centrele universitare şi cadre de conducere ale cluburilor sportive studenţeşti.

Consfătuirea a dezbătut modul cum s-au aplicat în învăţămîntul superior din ţara noastră prevederile Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973, rezultatele obţinute, deficienţele care se mai fac simţite.

Principalele aspecte relevate de consfătuire, în problemele majore ale activităţii sportive în rîndul studenţilor, iată obiectul acestei pagini.

Crosul se numără printre preferinţele sportive ale studenţilor. Iată un aspect din întrecerile universitarilor bucureşteni

LECŢIEI DE EDUCAŢIE FIZICĂ, EFICIENŢĂ MAXIMĂ!

● Indici superiori în comparaţie cu cei de acum cîţiva ani ● Normele sistemului unitar – accesibile marii mase a studenţilor ● O serie de neajunsuri care se cer grabnic înlăturate ● Conţinutul activităţii, orientat spre viitoarea profesie a absolventului

Instituirea sistemului unitar de verificare şi apreciere a nivelului de pregătire fizică şi sportivă a studenţilor şi studentelor, experimentat anul trecut, obligatoriu, din acest an de învăţămînt, a constituit una din măsurile principale luate în urma apariţiei Hotărîrii de partid. Aplicarea sistemului a lărgit aria ramurilor de sport practicate de studenţi (atletism, înot, schi, turism, cantotaj), a sporit ponderea activităţilor organizate în aer liber. Este de notat, de asemenea, grija unor institute şi facultăţi pentru recuperarea studenţilor cu deficienţe morfofuncţionale, prin organizarea unor grupe speciale de cultură fizică medicală. În fine, tot ca un aspect pozitiv se constată că **normele stabilite prin sistemul unitar au fost îndeplinite de marea majoritate a studenţilor, iar rezultatele obţinute, în comparaţie cu cele realizate cu cîţiva ani în urmă, se situează la indici superiori de creştere la toate probele la care se testează nivelul de pregătire fizică.**

Totuşi, faţă de sarcinile ce revin învăţămîntului superior, în lumina Hotărîrii de partid, s-a apreciat că în acest important domeniu de activitate persistă o serie de neajunsuri. Astfel:

● se întîlnesc, încă, destul de des, lecţii de educaţie fizică ce se desfăşoară cu o eficienţă scăzută, sub semnul improvizaţiei, în forme rigide, neatractive. Se apelează prea puţin la folosirea unor mijloace din atletism, gimnastică, se lucrează insuficient pentru formarea de noi deprinderi motrice, nu se respectă conţinutul programelor şi al planurilor calendaristice **(la Bucureşti — Institutul politehnic şi Conservatorul, la Craiova — Universitatea, la Cluj-Napoca — Institutul politehnic, Universitatea şi I.M.F. etc.)**;

● se constată un nivel eterogen de pregătire de la un centru universitar la altul, de la un institut la altul, sau chiar de la o facultate la alta, ceea ce reflectă modul inegal în care cadrele didactice se preocupă de îmbunătăţirea nivelului de pregătire fizică şi sportivă:

● se apreciază că nivelul de pregătire a studenţilor şi studentelor este încă sub posibilităţile reale ale acestora. **(De pildă, media rezultatelor realizate de studente la probele de rezistenţă este sub nivelul celor obţinute de... elevele de liceu)**;

● în ciuda faptului că s-au precizat sarcini sporite pentru ridicarea nivelului de pregătire fizică, cu unele excepţii — I.M.F. şi Institutul politehnic Bucureşti — probele şi cerinţele obligatorii nu au fost trecute decît de un număr restrîns de studenţi din anii III-VI **(Institutul politehnic Iaşi, Universitatea Craiova, I.M.F. Tg. Mureş, Universitatea Braşov şi altele).**

Pentru realizarea sarcinilor ce revin învăţămîntului superior pe linia îmbunătăţirii acestei activităţi este necesar să se acţioneze la parametri superiori cerinţelor înscrise în sistemul unitar. Aceasta presupune asigurarea unei pregătiri corespunzătoare a studenţior în lecţiile de educaţie fizică, folosirea prioritară a unor mijloace din atletism, gimnastică, sporturile utilitar-aplicative. **Reamintim că la aprecierea şi promovarea cadrelor didactice se va ţine seama, în primul rînd, de modul cum se preocupă ele de ridicarea nivelului de pregătire fizică a studenţilor.** Se impune o atenţie sporită faţă de orientarea conţinutului activităţii de educaţie fizică în funcţie de specificul profesiunii viitoare a studentului.

Este de dorit ca, împreună cu decanatele şi cu sprijinul asociaţiilor studenţeşti, să se stabilească măsuri concrete pentru a se asigura îndeplinirea de către studenţii din anii mai mari a obligaţiilor sistemului de cerinţe. În acest sens se vor fixa poziţii libere în orarul tuturor facultăţilor, aducîndu-se la cunoştinţa studenţilor zilele, orele şi locurile unde aceştia se pot prezenta pentru îndeplinirea normelor obligatorii sau la alegere.

ACŢIUNILE DE MASĂ – ÎN ATENŢIA TUTUROR FACTORILOR

Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie-martie 1973 recomandă o participare mult mai largă a studenţilor la activităţile sportive de masă. În acest sens, au fost întocmite programe anuale unice, de la nivelul institutelor de învăţămînt, pînă la finalele pe ţară. Astfel, s-a creat un cadru organizatoric adecvat pentru diversificarea formelor de practicare a exerciţiilor fizice şi sportului în corelaţie directă cu baza materială existentă, cu preferinţele şi aptitudinile studenţilor şi studentelor.

Remarcabil este faptul că ***în tot mai multe institute de învăţămînt superior se organizează concursuri şi competiţii pe baza calendarelor comune ale U.A.S.C. şi catedrelor de specialitate.*** *O contribuţie importantă la stimularea activităţii sportive de masă au adus-o organizarea ediţiei inaugurale a „Cupei tineretului", desfăşurată anul acesta, precum şi cerinţele fixate pentru tineretul studios prin sistemul unitar de verificare şi de apreciere. Potrivit acestor cerinţe, în afara normelor pe care studenţii trebuie să le îndeplinească anual, ei au obligativitatea să ia parte la competiţii, crosuri, tabere, acţiuni turistice de masă. Pe firul acestor activităţi multiple, rezultate pozitive sînt de semnalat la Universitate, Institutul politehnic, A.S.E., Institutul de construcţii şi Institutul agronomic, toate din Capitală, Universitatea Iaşi, Institutul agronomic Cluj-Napoca etc.*

Şi totuşi, din datele culese pe teren se constată că sarcinile n-au fost îndeplinite integral, în activitatea sportivă de masă nefiind cuprins întregul tineret studios din facultăţi. ***Dimpotrivă, un mare număr de studenţi şi studente, mai ales din anii mari, nu participă în mod sistematic la activităţi sportive. Unele competiţii, la nivel de institute şi centre universitare (atletism, gimnastică, orientare turistică, şah etc.) s-au desfăşurat într-un anonimat aproape total. Iată şi un exemplu dintre cele mai concludente*** **: la etapa pe centrul universitar Bucureşti din cadrul „Cupei tineretului" au fost prezente doar... 3 studente!**

În ciuda faptului că instrucţiunile şi recomandările transmise catedrelor de resort stabileau sarcini precise privind activitatea sportivă de masă, în multe cazuri s-a manifestat o slabă preocupare în această direcţie. **Au fost neglijate formele simple, larg accesibile de practicare a exerciţiilor fizice, care nu necesitau condiţii materiale speciale *(Inst. pedagogic Baia Mare, Universitatea Craiova, Inst. pedagogic Piteşti, Inst. de subingineri Hunedoara etc.).***

Se face simţită nevoia de a promova cu mai multă stăruinţă atletismul, gimnastica, turismul, schiul, de a înfiinţa cît mai multe cercuri de iniţiere în sport, la discipline sportive îndrăgite de studenţi şi studente. O menţiune: atît sistemul competiţional, cît şi cercurile de iniţiere să fie organizate cu prioritate în funcţie de viitoarea profesiune a studenţilor şi studentelor, asigurîndu-se, şi pe această cale, o rapidă integrare a tineretului studios în activităţile de educaţie fizică.

PERFORMANŢA, UN ATRIBUT AL TINERETULUI STUDIOS

Activitatea de performanţă a tineretului universitar s-a situat pe poziţii remarcabile în cadrul mişcării noastre sportive. Prin aptitudini şi talent, prin muncă şi pasiune, prin competenţă şi responsabilitate, beneficiind de un cadru organizatoric corespunzător şi de condiţii materiale tot mai bune, studenţii au reuşit să-şi dispute întîietatea pe plan republican în multe ramuri sportive.

Iată cîteva elemente de referinţă:

● **18 echipe în divizia A la sporturi individuale** (9 la scrimă, 4 la judo şi 5 la şah);

● **40 de secţii profilate pe ramuri de sport individuale, care activează la nivel republican** (10 la atletism, 3 la canotaj, 4 la gimnastică, tir, schi şi alpinism, 2 la patinaj, 5 la gimnastică modernă, cîte una la pentatlon modern, bob, sanie şi haltere);

● **52 de echipe în divizia A la jocuri sportive** (fotbal şi rugby cîte 5, baschet 14, handbal şi volei cîte 10, hochei şi tenis de masă cîte 2);

● **prezenţă în sistemul competiţional republican la 28 de ramuri sportive;**

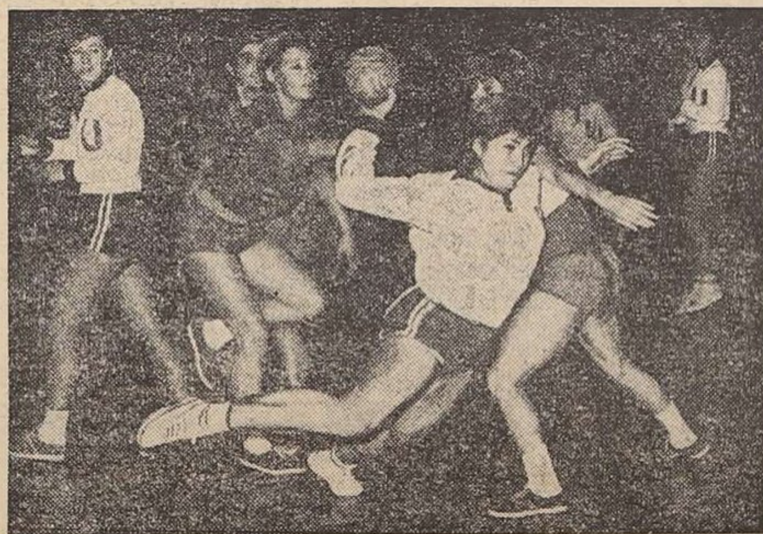
● **pe plan internaţional, sportul studenţesc şi-a adus o substanţială contribuţie la cucerirea pentru a IV-a oară a titlului de campioană a lumii la handbal** (în echipa României au fost prezenţi şi studenţii Voina, Ştef, Tudosie, Guneş, Cosma), **la obţinerea locului 2 în finala olimpică de şah feminin, la cucerirea de medalii — una de argint şi două de bronz — cu prilejul campionatelor mondiale de canotaj, la clasarea pe locul 3 la C. M. de pentatlon modern, la suita de victorii ale echipei de rugby a ţării noastre, neînvinsă în acest an, la situarea între primele patru formaţii de pe continent la baschet feminin în cadrul C.C.E. şi, respectiv „Cupa cupelor" a Politehnicii Bucureşti şi a I.E.F.S., la cucerirea primului loc la campionatele mondiale universitare de fotbal.**

Cu toate aceste succese de prestigiu pentru sportul românesc nu trebuie să ocolim, însă, unele nereuşite la care au contribuit şi sportivii studenţi: locurile V—VI la C. M. de volei, participare neconcludentă la C.E. de atletism, C.M. de tir şi de scrimă. Sub posibilităţi s-a situat şi reprezentarea în C.C.E. la fotbal (Universitatea Craiova) şi handbal fete (I.E.F.S.).

Toate aceste comportări trebuie privite şi analizate în contextul general al pregătirii pentru J.O. din 1976. La ora actuală 108 sportivi studenţi sînt nominalizaţi.

Considerăm că faţă de numărul studenţilor, antrenorilor şi cadrelor didactice care activează în cadrul cluburilor universitare, numărul mai sus menţionat este, totuşi, restrîns, sub posibilităţi şi, mai ales, sub cerinţe. (Se ştie doar că în marea majoritate a ţărilor avansate în sport, ponderea titularilor în loturile olimpice o dă tineretul studios).

Fenomenul acesta se explică (dar nu se justifică!) prin lipsa de colaborare între unele cluburi, cu efect negativ direct în procesul de instruire, prin slaba selecţie existentă în unele secţii, prin volumul redus de pregătire. La această stare de lucruri au contribuit nu numai conducerile cluburilor studenţeşti, ci şi direcţia de resort din Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, care a cunoscut unele aspecte negative dintre cele semnalate, dar le-a tolerat, în loc să ia măsurile ce se impuneau.

Echipele feminine studenţeşti de handbal s-au numărat de fiecare dată printre protagonistele primei divizii.

Consfătuirea şi-a dovedit pe deplin utilitatea. Referatele prezentate, discuţiile care au avut loc au relevat necesitatea îmbunătăţirii continue a activităţii de educaţie fizică şi sport, în spiritul Hotărîrii de partid. Fiindcă există încă suficiente posibilităţi, din păcate nevalorificate, pentru a atrage în practicarea organizată a exerciţiului fizic şi sportului marea masă a studenţimii noastre. **Pentru aceasta este necesar ca întregul corp didactic cuprins în reţeaua catedrelor de specialitate să-şi axeze activitatea în mod special în direcţia în care a fost pregătit. Se cuvine să repetăm precizarea că locul specialistului este pe terenul şi în sala de sport, în mijlocul activităţii sportive a studenţilor, pe care are datoria şi obligaţia să o îndrume şi să o controleze în permanenţă — şi nu printr-o prezenţă fizică funcţionărească, într-un birou sau altul al catedrelor, fără un suport de muncă practică — aşa cum îi este menirea profesorului de educaţie fizică şi sport.**

Procedîndu-se în acest mod se va reuşi sporirea eficienţei lecţiilor de educaţie fizică în facultăţi, atragerea a tot mai multor studenţi pe terenurile de sport, în activităţile în aer liber, depistarea şi îndrumarea permanentă a celor mai talentaţi spre secţiile de performanţă ale cluburilor universitare. Sportul studenţesc a rămas dator performanţei nu din lipsă de talente, ci dintr-o organizare deseori defectuoasă a muncii cadrelor de specialitate, dintr-o îngustă înţelegere a spiritului de colaborare, cu efecte negative asupra întregii activităţi.

Pagină redactată de Tiberiu STAMA şi Paul IOVAN